

Κώστας Λεμονίδης - Εμμανουηλίδου 13

1. Υποφέρεις

(Μουσική / Στίχοι: Τάσος Μεταξάς)

Τι είν' αυτό, που ζητάς;
Τι είν' αυτό, που δεν ξέρεις;

Κουπλέ
Χιλιάδες σκέψεις βγαίνουν,
απ' το βάθος του μυαλού σου,
Ψάχνεις γι' απάντηση,
στα κομμάτια του εαυτού σου.
Μα αυτό το παιχνίδι,
είναι μέρος του δικού σου.

Ρεφρέν
Τι είν' αυτό, που ζητάς;
Τι είν' αυτό, που δεν ξέρεις;
Γιατί πάλι κολλάς;
Μοναχός σου μιλάς
κι υποφέρεις κι υποφέρεις.

Κουπλέ
Μνήμες που τριγυρνούν,
ματιές που δεν ξεχνιούνται.
Ιδέες που αλλάζουνε
κι απ' τα μαλλιά τραβιούνται.
Κι αναζητάς,
τις ενοχές που δεν χτυπιούνται

Ρεφρέν

Κουπλέ
Είδωλα που γερνούν,
εικόνες ξεθωριάζουν.
Κι αυτή η αίσθηση,
πως όλα ίδια μοιάζουν.
Ποια είν' η εξήγηση,
για όσα σε τρομάζουν;

Ρεφρέν

2. Το τραγούδι της βροχής

(Μουσική / Στίχοι: Κώστας Λεμονίδης)

Κουπλέ

Το τραγούδι μου μιλάει για τη βροχή.
Τη βροχή στο τζάμι, τη σιωπή.
Τη βροχή στο τζάμι, τη σιωπή.
Το τραγούδι μου μιλάει για τη βροχή.

Ρεφρέν
Όλοι προσπαθούν να μη βραχούν.
Την ομπρέλα στο χέρι σφιχτά κρατούν.
Όλοι προσπαθούν να μη βραχούν.

Κουπλέ
Το τραγούδι μου μιλάει για τη φωτιά.
Τη φωτιά, το πάθος, τη χαρά.
Τη φωτιά, το πάθος, τη χαρά.
Το τραγούδι μου μιλάει για τη φωτιά.

Ρεφρέν
Όλοι προσπαθούν να μη καούν.
Τη φωτιά απ' απόσταση κοιτούν.
Όλοι προσπαθούν να μη καούν.

Κουπλέ
Το τραγούδι μου μιλάει για θάλασσα.
Την ορμή, τη δίνη, τα νερά.
Την ορμή, τη δίνη, τα νερά.
Το τραγούδι μου μιλάει για θάλασσα.

Ρεφρέν
Όλοι προσπαθούν να μην πνιγούν.
Στα ρηχά μαθαίνουν να κολυμπούν.
Όλοι προσπαθούν να μην πνιγούν.

3. Μουτράκι

(Μουσική: Κώστας Λεμονίδης / Στίχοι: Χριστίνα Καλογεροπούλου)

Κουπλέ
Στην Αθήνα κάπου σε μια συνοικία,
κάποτε οι δυο μας γράψαμε ιστορία.
Κι όταν γίνει κάτι κι όλα μοιάζουνε στημένα,
τότε της καρδιάς μου ξεφυλλίζω τα γραμμένα.

Και σε βρίσκω εκεί να γελάς σαν παιδάκι,
να 'μαστέ μαζί, να σε λέω "μουτράκι".
Να κοιτώ στα μάτια σου δυο γκρίζα βράχια μόνα,
στην καταιγίδα του χειμώνα.
Να μιλάμε με σιωπή που ξέρουν τι σημαίνει,
μονάχα οι ερωτευμένοι.

Ρεφρέν

Ότι πρόλαβα να μοιραστώ μαζί σου,
αυτά τα χρόνια τα φευγάτα.
Ήταν ένα χάνδι σου κλεφτό και μια σοκολάτα,
που στο στόμα έλιωνε σαν να 'τανε φιλή,
πού 'χε αργήσει πολύ.

Κουπλέ

Δεν υπάρχει ακόμα για μας ευκαιρία
κι όμως σε θυμάμαι με μελαγχολία.
Σ' ονειρεύομαι ξανά μα θέλω πριν το τέλος,
μια στιγμή να ρίξω πάνω στην καρδιά το βέλος.

Και σε βρίσκω εκεί να ξεσπάζ σαν παιδάκι,
τάχα με θυμό, που σε λέω "μουτράκι".
Και κοιτώ στα μάτια σου δυο γκρίζα βράχια μόνα,
στην καταιγίδα του χειμώνα.
Και μιλάμε με σιωπή που ξέρουν τι σημαίνει,
μονάχα οι ερωτευμένοι.

Ρεφρέν

σαν δικό μας φιλή,
πού 'χε αργήσει πολύ,
σαν δικό μας φιλή.

σαν δικό μας φιλή,
πού 'χε αργήσει πολύ,
σαν δικό μας φιλή,
σαν δικό μας φιλή.

4. Άσε με

(Μουσική / Στίχοι: Τάσος Μεταξάς)

Κουπλέ

Άσε με να μείνω ως το πρωί,
να μαζέψω αστέρια απ' τα μαλλιά σου.
Άσε με να μείνω ως το πρωί,
να πνιγώ μεσ' τα γλυκά φιλιά σου.
Διώξε τις σκιές της ενοχής,
νιώσε τη μαγεία της στιγμής.

Δέξου την αγάπη που γελά,
κοίτα την ανάγκη πως φουντώνει.
Ξέρω πως τα πρέπει είναι πολλά,
μα γιατί να μένουμε πια μόνοι;
Ας μην μείνει ο πόθος μας κρυφός,
άσε να' ρθει μέσα μας το φως.

Ρεφρέν

Άσε με λιγάκι ακόμα, να ονειρευτώ.
Ένα βήμα στη ζωή μου δίχως να σκεφτώ.
Άσε με να είμαι μαζί σου μέχρι το πρωί.
Ξέρεις πως σε θέλω μια ολόκληρη ζωή.

Κουπλέ

Ποια απάντηση πρέπει να βρω,
όταν με ρωτάς τι άλλο μας μένει.
Πόσα λόγια ακόμα να σου πω,
όταν νοιώθω τη καρδιά σου ξένη.
Πως μπορείς ψέματα να μου λες,
αφού ξέρω πως μέσα σου κλαις.

Ρεφρέν

Σόλο

Ρεφρέν

5. Σκόνη

(Μουσική / Στίχοι: Κώστας Λεμονίδης)

Μονάχος ξεκινάς,
φιλαράκι μου αδιάφορο.
Πίσω δεν κοιτάς,
δίχως χθες δίχως αύριο.

Σκόνη πίσω σου αφήνεις,
σκεπάζεις τα προβλήματα.
Δρόμο παίρνεις δρόμο αφήνεις,
όπου να 'ναι δίχως χρήματα.

Στο δρόμο συναντάς,
κολλητούς δίχως όνομα.
Σου κρατούν συντροφιά,
σου ζεσταίνουν τ' απόγευμα.

Σκόνη γύρω σου σηκώνεις,
κρύβεσαι απ' όλους κι εκεί,
μια στιγμή θα χαλαρώσεις
κι αρχίζεις ταξίδι στη γη.

Τώρα τον κόσμο γυρνάς
κι επιστρέφεις το χάραμα.
Κόσμο συναντάς
και σε παίρνουν τα κλάματα.

Σκόνη πάνω τους ρίχνεις,
τους θάβεις βαθιά μεσ' τη γη.
Ούτε λεπτό δεν θ' αργήσεις
και πάλι απ' την αρχή.

6. Φεγγάρι χλωμό

(Μουσική / Στίχοι: Κώστας Λεμονίδης)

Κουπλέ

Μ' έχεις στεγνώσει και δε μου δίνεις νερό.
Μ' έχεις ξοδέψει και δεν έχω τι να πω.
Άσχημη γεύση και πόνος στη κοιλιά.
Ψυχή από λάστιχο και κρύα καρδιά.

Ρεφρέν

Δες τον, δες τον δε χάνει καιρό,
έχει κότσια τον βλέπεις γενναίο δυνατό.
Δες την, δες την. Τι προφίλ!
Ξέρει από κόλπα, έχει και στυλ.
Φεγγάρι χλωμό, φωτιά και νερό.

Κουπλέ

Γκρίζα μάτια και κρύα καρδιά,
φωτιές στους δρόμους σπασμένα μαγαζιά.
Συναίσθημα ψόφιο, τεχνητή αναπνοή,
λιτανείες και προσευχές τους κρατούν στη ζωή.

Ρεφρέν

7. Αχ να μείνω

(Μουσική: Κώστας Λεμονίδης / Στίχοι: Αγνή Παλάντζα)

Κουπλέ

Στο νησί της λατρείας σου,
ο ήλιος βγαίνει.
Η φτερούγα μου πάνω σου,
διπλωμένη.

Της ζωής μου υπολείμματα,
ταξιδεύουν στα κύματα
κι η ψυχή μου ανοιχτή, λαβωμένη.

Ρεφρέν

Αχ να μείνω στο χάδι σου,
στην αυγή στο σκοτάδι σου.

Είναι τόσο η καρδιά,
κουρασμένη.
Αχ να μείνω στα χείλια σου,
στα φιλιά, στα κοχύλια σου.
Είναι τόσο η καρδιά,
κουρασμένη.

Κουπλέ
Στο νησί της λατρείας σου,
ο ήλιος γέρνει.
Εν' αγέρι τον πόνο μου,
παρασέρνει.

Στην αγάπη σου αφήνομαι,
με ότι έχω σου δίνω,
μες στην γη σου η ψυχή μου κρυμμένη.

Ρεφρέν

Σόλο

Ρεφρέν

8. Βάζω μπρος

(Μουσική: Κώστας Λεμονίδης / Στίχοι: Δήμητρα Μαστορίδου)

Κουπλέ
Στη δουλειά απ' το πρωί,
μία μέρα του χειμώνα.
Μ' έναν ήλιο για εκδρομή,
ξεμυαλίζεται το σώμα.

Ένα βράδυ μου 'χες πει,
πως βαρέθηκες τα ίδια.
Να 'ρχεται η Παρασκευή,
μα ποτέ της με ταξίδια.

Ρεφρέν
Γι' αυτό, μωρό μου
πιάσ' την ιδέα που πετάω.
Μεσοβδόμαδο ρεπό,
στο γραφείο δεν πατάω.

Γι' αυτό, μωρό μου
πιάσε το χέρι που σου δίνω,
Τα λεφτά για τον ΟΤΕ,
στο ντεπόζιτο τα ρίχνω.
Και βάζω μπρος,

Και βάζω μπρος.

Κουπλέ
Σινεμά τις Κυριακές ,
που κοιμόμαστε νωρίς.
Στην ταινία οι εραστές,
Ζούνε όσα επιθυμείς.

Στο σαλόνι ο καναπές,
σαν καράβι που βουλιάζει.
Να αλλάζουμε κανάλια,
μα η ζωή να μην αλλάζει.

Ρεφρέν

Σόλο

Και βάζω μπρος (x4)

9. Τα έρημα νησιά

(Μουσική: Κώστας Λεμονίδης / Στίχοι: Πέγκυ Πολίτου)

Κουπλέ
Ότι και αν πω, το ξέρω σε πειράζει.
Σαν γελώ και αυτό σε ταράζει.
Το αύριο που θα 'ρθει τώρα πια δεν με τρομάζει
κι αν σε χάσω τι αλλάζει;
Λες και σ' είχα ποτέ.

Ρεφρέν
Φύγε λοιπόν και μη σε νοιάζει.
Τα έρημα νησιά, δεν πλέουν μόνα,
έχουν τους γλάρους συντροφιά για το χειμώνα
κι είν' το μάτι του θεού καλή κρυψώνα.

Κουπλέ
Ότι κι αν πω, το ξέρω δεν σου φτάνει,
μα έτσι είμαι 'γω κι αυτό δεν σου κάνει.
Το αύριο που θα 'ρθει όλο πια μου ανήκει
κι αν δε μείνεις, τι θα λείπει;
Λες και σ' είχα ποτέ.

Ρεφρέν